

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Fazekas Tamás ügyvéd által képviselt **(I.rendű felperes neve, címe)** I. rendű és dr. Fazekas Tamás ügyvéd által képviselt **(II.rendű felperes neve, címe)** II. rendű felperesnek - dr. Halasi László ügyvéd által képviselt **(alperes neve,címe)** alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott a **(beavatkozó neve, címe)** a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2010. június 16. napján kelt 13.P.20.440/2009/43. számú ítéletével szemben az I. és II. rendű felperesek által 44. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy 15 nap alatt egyetemlegesen fizessenek meg az alperes 100.000 (Egyszázezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

A másodfokú eljárás során felmerült 420.000 (Négyszázhuszezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Néhai **(gyermek neve)** a felperesek negyedik gyermekeként 2006. december 19. napján született, esemény nélküli, normális terhességet követően. Születését követően a **(kórház neve)** Kórház újszülött részlegén állt észlelés alatt 2006. december 24. napjáig. Az orvosi dokumentáció szerint a 38. gestációs héten 2850 gramm súllyal született normális mechanizmus szerint, 10/10 Apgar értékkel. Egy

napos életkorában sokvérűség miatt zavartalan vérhígítást végeztek, bentléte alatt sárgaság jelentkezett. A kibocsátáskor sárgás bőrszín volt észlelhető, az egyéb vizsgálati leletek negatív eredményt mutattak. A kibocsátáskori súlya 2850 gramm volt.

Az egészségügyi törzslap és védőnői feljegyzések szerint első vizsgálatára 2006. december 28-án, illetve 29-én került sor. A gyermek súlya 2007. január 18-án 3600 gramm, 2007. február 8-án 4200 gramm volt.

Az I. rendű felperes a gyermeket 2007. február 8. napján védőnői tanácsadásra vitte a **(település 1. neve)** gyermekrendelőbe, ott a tanácsadást ellátó védőnők a testsúlyát megmérték, s miután az I. rendű felperes köhögésre panaszkodott, azt tanácsolták, hogy várja meg az orvosi rendelést.

Ezen a napon helyettesítéssel a gyermekorvosi rendelést az I. rendű alperes törvényes képviselője, **(orvos 1. neve)** gyermekorvos látta el. Ezen vizsgálatkor bejegyzésre került, hogy a gyermek köhög, de láztalan, minimális orrváladék, minimálisan vérbő garatív. A tüdő negatív, a kutacs nívóban, testsúlya 4200 gramm.

A vizsgálatot végző orvos heveny orr- és garatgyulladást kórismézett, Terpini 100 g suspensiot, valamint orrcseppet rendelt. A Terpinit suspensiot az orvos vényre írta fel, amelyet az I. rendű felperes másnap, 2007. február 9. napján 7 óra 50 perckor váltott ki. Az orrcsepp kiváltására nem került sor, tekintettel arra, hogy az I. rendű felperes orrcseppel rendelkezett.

Annak ellenére, hogy a 2007. február 8-án tartott vizsgálatot követően a felperesek a gyermek állapotában negatív változást nem észleltek, úgy döntöttek, hogy 2007. február 10. napján visszaviszik az ügyeletre, miután kedvetlennek észlelték és „lábát könnyűnek találták”. Felöltöztetés után azt észlelték, hogy a gyermek nem mozog, ezért sürgősséggel az orvosi rendelőbe vitték, ahol az elhalálozását állapították meg.

A gyermek boncolását 2007. február 13-án a **(település 2. neve)** Kórház Pathológiai Osztályán **(orvos 2. neve)** végezte. A leírása szerint a gyermek 2800 gramm súlyú, 58 cm hosszú, 38 cm fej körfogatú, 34 cm mell körfogatú, a külvizsgálat során kóros eltérést nem talált. Megállapította, hogy a jobb tüdő alsó lebenye metszlapjáról genny préselhető ki, a bal tüdő alsó lebenye és a jobb tüdő középső lebenye sötétebb foltozottságot mutat. A légutakban nagy mennyiségű gennyes, nyákos tartalom. Heveny hörghurutot, a jobb tüdő alsó lebenyének gyulladását kórismézte.

Az I. rendű felperes bejelentése alapján a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság 2007. február 21. napján nyomozást rendelt el halált okozó foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségének megalapozott gyanúja miatt a gyermeket vizsgáló gyermekorvos, **(orvos 1. neve)** ellen.

A nyomozati eljárásban a **(szakértő 1. neve)** igazságügyi orvosszakértő által készített orvosszakértői lelet és vélemény megállapítása szerint **(gyermek neve)** csecsemő halálát heveny szívelégtelenség okozta, melynek hátterében fokozott esendőség és

Pf.III.20.490/2010/5. szám

egy tüdőlebenyre terjedő, kezdődő, gócos tüdőgyulladás húzódtott meg. Megállapította a szakértő azt is, hogy a csecsemő vizsgálatának időpontjában **(orvos 1. neve)** gyermekorvos a szakma szabályai szerint elvégezte az orvosi vizsgálatot, és olyan tünetet nem talált, amelyet általa felírt gyógyszerrel eltérő, komolyabb beavatkozást tett volna szükségessé.

A Kecskeméti Városi Ügyészség a 2007. június 13. napján kelt B.1063/2007/9. számú határozatával a nyomozást megszüntette.

A felperesek a keresetükben 7.000.000 Ft nem vagyoni kártérítés és kamatai megfizetésére kérték kötelezni az alperest, arra hivatkozással, hogy az alperes törvényes képviselője, a vizsgálatot végző **(orvos 1. neve)** gyermekorvos a 2007. február 8-án végzett vizsgálatkor nem megfelelően végezte el a vizsgálatot, ezért elmulasztotta a kezdődő tüdőgyulladás megállapítását, az annak megfelelő terápiát, és ezen diagnosztikus tévedés okozati összefüggésben áll a csecsemő bekövetkezett halálával. Álláspontjuk alátámasztására magánszakértői véleményt csatoltak.

Az alperes és a beavatkozó a kereset elutasítását kérték. Állították, hogy az alperes törvényes képviselője a vizsgálatkor a szakmai szabályokat és protokollokat betartva végezte el a csecsemő vizsgálatát, mulasztása, felróható tevékenység nem állapítható meg, a vizsgálat időpontjában a csecsemőnél tüdőgyulladás nem volt kórismézhető, amely egyébként is rövid időn belül előállhat. Az alperes által csatolt magánszakértői vélemény megállapítása szerint az alperes képviselője vizsgálati tevékenysége megfelelt a szakmai szabályoknak, a terhére mulasztás nem volt megállapítható.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította, és kötelezte őket perköltség megfizetésére. Rendelkezett a le nem rótt eljárási illeték, továbbá az állam által előlegezett költség állam általi viseléséről. Megállapította, hogy a perben felmerült tanúvallomások, az alperes által csatolt magán orvosszakértői vélemény, a perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő véleménye és a nyomozati eljárás során beszerzett független igazságügyi szakértői vélemény egybehangzó megállapításai szerint a kezelőorvos a szakma szabályai szerint végezte el a csecsemő vizsgálatát, a halál-okhoz vezető tüdőgyulladás tünetei a vizsgálatot követően alakultak ki, így azt a vizsgálatkor a kezelőorvos még nem észlelhette. A felperesek által csatolt magán orvosszakértői vélemény is csupán feltételezésként állapítja meg, hogy kezdődő tüdőgyulladás fennállhatott, a felmerült bizonyítékok mérlegelésével azonban ezzel ellentétes megállapítások voltak tehetők a perben. A kezelőorvos által észlelt tünetegyüttes mellett megfelelő terápia lefolytatása állapítható meg, és a felperesek által csatolt magánszakértői véleménnyel ellentétesen a nyomozati eljárás során beszerzett szakértői véleménnyel, az alperes által csatolt magánszakértői véleménnyel és a perbeli igazságügyi szakértői véleménnyel alátámasztottan az adott tünetegyüttes észlelése mellett nem állott fenn a kezelőorvosnak kötelezettsége arra nézve, hogy a gyermeket kontroll vizsgálatra visszarendelje.

Összességében tehát semmilyen releváns mulasztás nem róható a kezelőorvos terhére, azaz a felperesek hivatkozásait a bizonyítás eredményei nem támasztották alá. A felperesi kereseti kérelem jogalapja bizonyítatlan maradt, ez pedig a kereset elutasításával járt.

Az ítélettel szemben a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelemnek történő helyt adást, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy a diagnosztikus tévedés körében a felperesek változatlanul az általuk felkért magánszakértő véleményével értenek egyet. Az alperesi alkalmazott azon mulasztása, hogy nem rendelte vissza az édesanyát, sérti a bírói gyakorlat által is kimunkált és következetesen érvényesített „legnagyobb gondosság” követelményét. Hivatkoztak arra, hogy az alperes által beszerzett vélemények felvetik a csecsemőkori hirtelen halál szindrómát, amelyet azonban perbeli adatok cáfolnak, és nem merült fel erre adat a nyomozás során sem. Külön is fellebbeztek az elsőfokú bíróság által megítélt aránytalanul magas perköltség összege ellen, arra hivatkoztak, hogy annak összegét a felperesek személyi körülményeire tekintettel nem tartják méltányosnak.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján történő helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy a perben felmerült öt szakértő részéről adott együttes, illetve önálló igazságügyi szakértői vélemények egybehangzóan és minden kétséget kizáróan egy álláspontra helyezkedtek, szakmai mulasztást nem tudtak megállapítani a kezelőorvos terhére. A felperesi magánszakértő véleményének megalapozatlanságára **(szakértő 2. neve)** igazságügyi szakértő kifejezetten is rámutatott.

A fellebbezés **alaptalan.**

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges tényállást helyesen állapította meg, a megállapított tényekből helyes jogi következtetéseket vont le, döntését részletesen, megfelelően indokolta. Pusztán azon okból kifolyólag, hogy a felperesek változatlanul nem tudják elfogadni a perben egyértelműen bizonyított és szakértői véleményekkel, tanúvallomásokkal alátámasztott azon megállapítást, hogy a gyermek halálának oka nem a kezelőorvos magatartására, mulasztására vezethető vissza, nem kerülhet sor az elsőfokú ítélet megváltoztatására. A felperesi fellebbezésben hivatkozott **(szakértő 3. neve)**-féle magánszakértői vélemény feltételes állítását a perben felmerült adatok egyértelműen cáfolták, ezért a felperesek által részben félre is értelmezett felperesi magánszakértői vélemény egyebekben sem határozott megállapításai nem alkalmasak a perben felmerült egyéb, egybehangzó szakértői nyilatkozatok aggályossá tételére. A legnagyobb gondosság követelménye ma már nem irányadó szabály, az elsőfokú bíróság által is figyelembe vett 1997. évi CLIV. törvény hatályos 77. § /3/ bekezdése az ellátásban résztvevőktől elvárható gondosság követelményét írja elő. E magatartási mércének pedig a kezelőorvos eljárása megfelelt, releváns mulasztás, szakmai szabályszegés, diagnosztikus tévedés nem róható a terhére. A perköltségről

való rendelkezés szabályát a Pp. 78. § /1/ bekezdése szabályozza, amely szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a peresztes felet kell kötelezni. Az, hogy mi tartozik a perköltség körébe a Pp. 75. § /1/ bekezdése szerint határozható meg. Az alperes perbeli jogi képviseletével kapcsolatosan merültek fel költségek, ezért indokoltan döntött az elsőfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet szabályainak is megfelelő ügyvédi munkadíj, mint perköltség megítéléséről. Az alperes oldalán felmerült költség mérséklésére a felperesek által hivatkozott személyi körülményekre tekintettel, illetve méltányosság alkalmazásával nem kerülhet sor.

Összességében a fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján - helyes indokaira figyelemmel - helybenhagyta.

A felperesek a másodfokú eljárásban is peresztesek lettek, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján perköltség megfizetésére kötelesek, melynek összege áll az alperes jogi képviseletével kapcsolatosan felmerült és az ítéltábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ pontja, /5/ és /6/ bekezdése, valamint 4/A. § /1/ bekezdése alapján megállapított, az alperesi jogi képviselő által a másodfokú eljárásban kifejtett munkával is arányban álló ügyvédi munkadíjból. A peresztes felperesek személyes költségmentesség kedvezményében részesültek, ezért a másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban felmerült le nem rótt eljárási illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /1/ bekezdése és 14. §-a alapján határozott.

Szeged, 2010. december 7. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró